

[Úvodní Stránka](#) > ... > [Vyhledat Právníka](#) > [Druhy Právnických Profesí](#) > Ireland

Druhy právnických profesí

Obsah zajišťuje

Irsko

Irsko

Na této stránce najdete přehled právnických povolání v Irsku.

Právníká povolání – úvod

Soudní moc státu je vykonávána prostřednictvím soudů v souladu s článkem 34 ústavy (Constitution) a některými právními předpisy: zejména zákonem o soudech (zřízení a ustavení) z roku 1961 a zákonem o soudech (dodatečná ustanovení) z roku 1961 v platném znění. Soudci jsou jmenováni z řad žadatelů vykonávajících právníká povolání. Při výkonu svých funkcí jsou zcela nezávislí. Tato nezávislost je zakotvena v ústavě. Právníká povolání se dělí na advokáty (solicitors – kteří se zaměřují na přímou práci s klienty) a obhájce (barristers – kteří se specializují na obhajoby a vedení soudních sporů).

1. Soudci

Poradní výbor pro jmenování soudců zjišťuje způsobilost osob, které mají být jmenovány k výkonu soudcovské činnosti, a informuje o tom vládu. Poradní výbor pro jmenování soudců (Judicial Appointments Advisory Board – JAAB) byl zřízen na základě zákona o soudech a soudních úřednících z roku 1995 (Court and Courts Officers Act, 1995). Výbor sestává z předsedy Nejvyššího soudu (Chief Justice), předsedů Odvolacího soudu, Vrchního soudu, obvodního soudu a okresního soudu (Presidents of the Court of Appeal, High Court, Circuit Court, a District Court), Nejvyššího státního zástupce, navržených zástupců komory obhájců (Bar Council) a Sdružení právních zástupců (Law Society) a tří osob navržených ministrem spravedlnosti a právní reformy. Soudce jmenuje prezident na návrh vlády. Soudci jsou nezávislí a jsou vázáni pouze ústavou a zákony. V souladu s ústavou se počet soudců stanoví zákonem.

Nejvyšší soud se skládá z předsedy Nejvyššího soudu, který mu předsedá, a sedmi řádných soudců nazývaných „soudci Nejvyššího soudu“. Členem Nejvyššího soudu je z moci úřední také předseda Vrchního soudu. Vrchní soud sestává z předsedy Vrchního soudu, který odpovídá za celkovou organizaci činnosti Vrchního soudu, a z řádných soudců nazývaných „soudci Vrchního soudu“. Členem Vrchního soudu je z moci úřední také předseda Nejvyššího soudu a předseda obvodního soudu. Vrchní soud sestává z předsedy a 35 soudců. Obvodní soud sestává z předsedy obvodního soudu a z 37 řádných soudců nazývaných „soudci obvodního soudu“. Členem obvodního soudu je z moci úřední také předseda okresního soudu. Okresní soud sestává z předsedy obvodního soudu a z 63 dalších soudců nazývaných „soudci okresního soudu“. Platy soudců jsou fixně stanoveny právními předpisy, které jsou průběžně měněny.

Soudci jsou jmenováni z právnických profesí kvalifikovaných advokátů nebo obhájců s dlouholetými zkušenostmi z vykonávání praxe (nikoli z výzkumu). Co se týče okresních soudů, čl. 29 odst. 2 zákona o soudech (doplňující ustanovení) z roku 1961 stanoví, že pro jmenování soudcem okresního soudu je kvalifikovaná osoba, která je obhájcem nebo advokátem vykonávajícím praxi po dobu nejméně deseti let. Článek 30 zákona o soudech a soudních úřednících z roku 1995 stanoví, že pro jmenování soudcem obvodního soudu je kvalifikován advokát nebo obhájce s desetiletou praxí. Zákon o soudech a soudních úřednících z roku 2002 stanoví, že pro jmenování k Vrchnímu, Odvolacímu nebo Nejvyššímu soudu je kvalifikovaná osoba, která je obhájcem nebo advokátem vykonávajícím praxi po dobu nejméně dvanácti let. Jak bylo uvedeno výše, jsou soudci nezávislí, protože jsou vázáni pouze ústavou a zákony, a jakmile se ujmou úřadu, učiní v souladu s článkem 34.5.1 ústavy toto prohlášení:

„Před Bohem všemohoucím slavnostně a upřímně slibuji a prohlašuji, že budu řádně, věrně a podle mého nejlepšího vědomí a svědomí vykonávat úřad předsedy Nejvyššího soudu (případně jiný úřad) bez bázně či zaujatosti, náklonnosti nebo nevěle vůči komukoli a že budu hájit ústavu a zákony. Necht' mne řídit a pomáhat mi Bůh.“

Podle ústavy mohou být soudci Vrchního a Nejvyššího soudu odvoláni pouze z důvodů zjištěného protiprávního chování nebo nezpůsobilosti, poté co schválí příslušné rozhodnutí obě komory irského parlamentu (Oireachtas). Zákon o soudech z roku 1924 a zákon o soudech (okresní soudy) z roku 1946 stanoví podobná zákonná ustanovení pro soudce obvodních a okresních soudů.

2. Nejvyšší státní zástupce a ředitel státního zastupitelství

Nejvyšší státní zástupce je „poradcem vlády ve věcech práva a právních stanovisek“, jak stanoví článek 30 ústavy. Nejvyšší státní zástupce je jmenován prezidentem na návrh předsedy irské vlády Taoiseach) a je povinen odstoupit, když odstoupí předseda vlády. Nejvyšší státní zástupce je obvykle obhájce vykonávající praxi v seniorním postavení. Neexistuje žádný předpis, který by nejvyššímu státnímu zástupci ukládal povinnost ukončit soukromou praxi, ale v posledních letech se tak děje.

Nejvyšší státní zástupce jako právní poradce vlády podrobně zkoumá všechny návrhy zákonů, které má vláda v úmyslu předložit ke schválení oběma komorám parlamentu (Oireachtas). Nejvyšší státní zástupce radí vládě také v mezinárodních záležitostech, například při ratifikaci mezinárodních dohod. Další funkcí nejvyššího státního zástupce je zastupovat veřejnost při prosazování veřejných práv. K tomu účelu slouží zahájení soudního řízení nebo obhajoba v řízení. Nejvyšší státní zástupce je sice jmenován předsedou vlády (Taoiseach), ale je na vládě nezávislý. Podle ústavy je nejvyšší státní zástupce hlavním obhájcem vždy, když je napadena ústavnost zákonů.

Před rokem 1976 byly všechny závažné trestné činy stíhány jménem nejvyššího státního zástupce. Ústava stanoví, že tuto funkci může vykonávat jiná osoba, která je k tomu oprávněna ze zákona. Proto byl článkem 2 zákona o stíhání trestných činů z roku 1974, který vstoupil v platnost v roce 1976, zřízen úřad vrchního státního zástupce – cílem bylo, aby tyto funkce vykonával úředník nezávislý na politických vazbách. Vrchní státní zástupce je jmenován vládou, ale je státním úředníkem, a proto vrchní státní zástupce, na rozdíl od nejvyššího státního zástupce, při pádu vlády z funkce neodstupuje. Tím je zajištěna kontinuita ve stíhání trestných činů. Zákon z roku 1974 rovněž stanoví, že vrchní státní zástupce má být při výkonu své funkce nezávislý. Vláda může vrchního státního zástupce odvolat z funkce, ale jen po posouzení jeho zdravotního stavu nebo chování výborem, který sestává z předsedy Nejvyššího soudu, soudce Vrchního soudu a nejvyššího státního zástupce.

[Vrchní státní zástupce \(Director of Public Prosecutions\)](#) tedy činí rozhodnutí, zda by osoba měla být obviněna ze závažného trestného činu a co by mělo být obsahem obvinění. Všechny trestné činy jsou stíhány jménem vrchního státního zástupce, avšak většinu méně závažných trestných činů může stíhat irská policie (Gardaí), aniž by zaslala spis vrchnímu státnímu zástupci. V těchto případech má vrchní státní zástupce právo dávat policii doporučení k tomu, jak má ve věci postupovat. I když vrchní státní zástupce převzal úlohu nejvyššího státního zástupce v trestním stíhání, nejvyšší státní zástupce si ji ponechává ve věcech mezinárodní povahy, jako například při extradici.

3. Zaměstnanci soudní služby

Soudní služba zaměstnává soudní tajemníky a soudní úředníky.

Soudní úředníci odpovídají za obecnou správu soudů. Hlavní funkcí soudních tajemníků je asistovat soudci během zasedání soudu a zajistit efektivní řízení správy nezbytné pro hladké fungování soudů.

Soudní služba je nezávislý subjekt, který vznikl v listopadu 1999 a byl ustaven vládou podle zákona o soudní službě z roku 1998. Je odpovědný ministrovi pro spravedlnost a rovnost a prostřednictvím tohoto ministra také vládě.

Soudní služba má pět úkolů:

- řídit soudy
- poskytovat podpůrné služby soudcům
- poskytovat veřejnosti informace o soudním systému

- obstarávat, spravovat a udržovat soudní budovy
- poskytovat služby uživatelům soudů.

4. Šerif

Každé hrabství v Irsku má šerifa, který je státním zaměstnancem a k jehož povinnostem patří odebrání a prodej majetku za účelem vyrovnání dluhu v rámci výkonu soudního rozhodnutí. Šerifové jsou jmenováni na základě zákona o soudních úřednících z roku 1945 a čl. 12 odst. 5 uvedeného zákona omezuje jmenování na osoby, které byly po dobu pěti let obhájcem nebo advokátem vykonávajícím praxi, nebo osoby, které působily nejméně pět let jako vedoucí úředník nebo jako hlavní tajemník zástupce šerifa nebo šerifa. Ustanovení čl. 12 odst. 6 písm. g) uvedeného zákona stanoví, že podmínky zaměstnání každého šerifa, na kterého se vztahuje výše uvedený zákon, průběžně určuje ministr financí po konzultaci s ministrem spravedlnosti a rovnosti.

5. Advokáti (solicitors)

Irská právnícká společnost (The Law Society of Ireland) řídí vzdělávání studentů, kteří se chtějí stát advokáty, a má kázeňskou pravomoc nad kvalifikovanými advokáty. Abyste se mohli stát advokátem, musíte složit závěrečnou zkoušku (označovanou FE-1). Tyto zkoušky se konají dvakrát ročně, obvykle na jaře a na podzim. Zkouška FE-1 se skládá z osmi částí; práva obchodních společností, ústavního práva, smluvního práva, trestního práva, práva ekvity, práva Evropské unie, práva v oblasti nemovitostí a práva občanskoprávních deliktů. Jednotlivci si pak musí najít vhodného (praktikujícího) advokáta, u něhož budou působit jako advokátní koncipienti, aby mohli zahájit kurz odborného vzdělávání v praxi I (označovaný jako PPC I). Kurz PPC I probíhá od září do března a během kurzu se probírají následující předměty: aplikované pozemkové právo, dědictví a daně, obchodní právo, kurz základů, soudní řízení (občanské a trestní), právní praxe v irštině, a dovednosti, jež zahrnují občanské právo a advokacii, vedení výslechu a poradenství, právní rešerše, právní prezentační dovednosti, tvorbu a vypracovávání právních dokumentů, vyjednávání a profesní rozvoj. Praxe advokátního koncipienta je pak zahájena smlouvou 14 dní po závěrečné zkoušce kurzu PPC I. Před přijetím do kurzu PPC II musí být účastník úspěšně složit zkoušky z kurzu PPC I, což posoudí vzdělávací komise. Po 11 měsících 24měsíční odborné přípravy se účastník vrací na právníckou fakultu, aby se zúčastnil kurzu PPC II. V rámci kurzu PPC II se vyučují tyto předměty: profesní praxe, řízení a správa (povinné) a řada volitelných předmětů v rámci tří okruhů: obchod, praxe a procesní právo a soukromá klientela. Kurz obvykle začíná v dubnu každého roku a trvá 11 týdnů včetně zkoušek. Po ukončení kurzu PPC II se musí jednotlivci vrátit do kanceláře školícího advokáta a dokončit zbývající dobu – deset měsíců, pokud koncipient nezískal zápočet za práci vykonanou před kurzem PPC I, nebo šest měsíců, pokud zápočet získal.

Koncipienti mohou požádat o zápis do seznamu advokátů, pokud:

- složili všechny zkoušky
- úspěšně ukončili dobu odborné praxe a
- školící advokát přísahal, že koncipient je způsobilou a řádnou osobou pro výkon povolání advokáta.

Po zápisu do seznamu advokátů lze požádat o vydání osvědčení o povolení výkonu advokacie.

Každý kvalifikovaný advokát podléhá kázeňské pravomoci Právnícké společnosti. Podle zákonů o advokátech z let 1954 až 1994 je Kárný soud Právnícké společnosti oprávněn prošetřovat obvinění z nepatřičného jednání, například zpronevěry peněz. V případě zjištění nepatřičného jednání může soud sám uložit advokátovi sankci (která může zahrnovat příkaz zaplatit poškozené straně náhradu škody ve výši nepřesahující 15 000 EUR) nebo může postoupit své zjištění a doporučení předsedovi Vrchního soudu, který nakonec rozhodne o povaze sankce, která má být advokátovi uložena. Předseda má pravomoc pozastavit výkon praxe advokáta a pozastavení zrušit. Kárný soud má právo požadovat vrácení finančních prostředků klientům, pokud zjistí, že advokát si účtoval příliš vysokou odměnu.

Právní nařízení č. 732 z roku 2003, nařízení Evropských společenství (usazování právníků) z roku 2003, stanoví, že právníci členských států, kteří chtějí vykonávat odborné činnosti obhájce nebo advokáta, musí k tomu účelu požádat komoru obhájců nebo Právníckou společnost o registraci. Žádost bude zvážena, a bude-li přijata, bude vydáno osvědčení o registraci. Projednání odvolání proti odmítnutí komory obhájců nebo Právnícké společnosti náleží Vrchnímu soudu.

6. Obhájci (barristers)

Společnost „Honorable Society of King's Inns“ poskytuje postgraduální právnické vzdělání, které vede k udělení titulu obhájce (barrister-at-law) těm, kdo chtějí vykonávat povolání obhájce, jak je tato profese všeobecně známa. Společnost „King's Inns“ funguje jako dobrovolná společnost pod dohledem přisedících soudců společnosti „Honorable Society of King's Inns“, kterými jsou členové soudního sboru a seniorní obhájci. Přijetí do studijního cyklu se uskutečňuje na základě přijímací zkoušky pro absolventy právnického studia zakončeného diplomem společnosti King's Inns (King's Inn Diploma in Legal Studies) nebo absolventy právnických fakult. Právnické studium společnosti King's Inn trvá dva roky (kombinované studium) a právnické studium pro udělení titulu obhájce (Barrister-at Law Course) je jednoleté prezenční studium nebo dvouleté modulární studium. Po úspěšném zakončení studia jmenuje studenty obhájcem u Nejvyššího soudu předseda Nejvyššího soudu a obhájci jsou zapsáni na seznam soudních obhájců po slavnostním aktu. Aby mohli vykonávat placenou právní práci, musí však ještě splnit další požadavky.

Obhájci musí být členy právní knihovny, aby mohli vykonávat praxi. Právní knihovna poskytuje za roční poplatek místo pro práci a přístup k právním textům a materiálům. Než se obhájce stane členem právní knihovny, musí si vybrat mistra - ustaveného obhájce s nejméně pětiletou praxí. Pod jeho vedením, obvykle po dobu jednoho roku, je nově kvalifikovaný obhájce znám jako praktikant (devil). Mistr jej seznamuje s praktickou prací obhájce a obvykle od něj vyžaduje pomoc při sestavování soudních podání, právních rešerší a účast jeho jménem u soudního jednání.

[Rada Irské komory obhájců](#), která není veřejnoprávním subjektem, dohlíží na jednání obhájců. Rada je každoročně volena členy komory a vydává profesní etický kodex, který může být členy komory obhájců průběžně aktualizován. Tento kodex stanoví požadavky kladené na obhájce.

Zprávy o porušení kodexu prošetřuje výbor pro profesní praxi komory obhájců, který zahrnuje i osoby, jež nejsou členy této komory. Výbor má právo uložit pokuty a důtky a pozastavit členství nebo vyloučit člena z právnické knihovny. Odvolání proti jeho rozhodnutím lze podat odvolací radě, jejímiž členy jsou soudci obvodního soudu a také laický člen.

Obyčejně se požadovalo, aby obhájce přijímal pokyny od advokáta a přímý přístup k obhájcům byl zakázán. Tuto praxi prošetřovala Komise pro poctivé obchodní jednání, která ve své zprávě z roku 1990 stanovila, že všeobecný zákaz přímého přístupu je restriktivní praktikou, a doporučila jeho vypuštění z etického kodexu. Komise připustila, že v určitých případech je žádoucí trvalá účast advokáta. Komise doporučila zrušení zákonných nebo jiných předpisů vyžadujících fyzickou přítomnost advokáta u soudu pro účely udělování pokynů obhájci. Tato doporučení nebyla provedena úplně, avšak v etickém kodexu došlo k řadě změn, aby byl umožněn přímý přístup některých schválených profesních orgánů.

Obhájci jsou juniorní nebo seniorní právní zástupci. Dříve, než se členové komory obhájců rozhodnou pro praxi seniorního právního zástupce, vykonávají obvykle řadu let praxi jako juniorní právní zástupci. Není to otázka automatického povýšení a někteří juniorní právní zástupci se rozhodnou, že o povýšení nepožádají. Obecně platí, že většina obhájců uvažuje o tom, že se po 15 letech praxe stanou seniorními obhájci. Obhájce, který se chce stát seniorním právním zástupcem, požádá nejvyššího státního zástupce o schválení, ale skutečné jmenování provede vláda na radu nejvyššího státního zástupce, který se také spojí s předsedou Nejvyššího soudu, předsedou Vrchního soudu a předsedou komory obhájců.

Juniorní právní zástupce zpravidla navrhuje a sepisuje podání a vede soudní věci, obvykle u nižších soudů, nikoli však výlučně. Funkce seniorního právního zástupce obvykle zahrnuje přezkum návrhů podání sepsaných juniorním právním zástupcem a vedení obtížnějších případů u Vrchního a Nejvyššího soudu.

7. Soudní tajemníci hrabství (County registrars)

[Soudní tajemníci hrabství](#) jsou kvalifikovaní advokáti (solicitors), kteří jsou jmenováni vládou. Vykonávají funkce v rámci obvodních soudů (circuit courts) a zodpovídají za řízení kanceláří obvodních soudů.

Plní také funkci šerifů hrabství (county sheriff) (vyjma Dublinu a Corku).

8. Notáři

Notáři jsou jmenováni předsedou Nejvyššího soudu, který zasedá při veřejném zasedání. Notář vykonává tyto základní funkce:

- ověřování dokumentů
- ověřování a potvrzování pravosti podpisů na dokumentech
- vyřizování notářských námitek týkajících se obchodních dokumentů, např. cizích směnek a vlastních směnek, a námořních záležitostí
- přijímání čestných prohlášení, deklarácí a (s výjimkou řízení před irskými soudy) místopřísežných prohlášení.

Přihlášky se podávají prostřednictvím žádosti, ve které je uvedeno trvalé bydliště a povolání žadatele, počet notářů v okrese, počet obyvatel okresu a okolnosti prokazující nezbytnou potřebu notáře a/nebo jakým způsobem se volné místo objevilo. Žádost musí být potvrzena místopřísežným prohlášením žadatele, ke kterému je přiloženo osvědčení o způsobilosti podepsané obvykle šesti místními advokáty a šesti představiteli místní podnikatelské obce. Žádost se předkládá předsedovi Nejvyššího soudu oznámením o návrhu soudu doručeným prostřednictvím kanceláře Nejvyššího soudu tajemníkovi Fakulty notářského studia v Irsku, tajemníkovi Právníké společnosti a všem notářům vykonávajícím praxi v hrabství, kde má žadatel bydliště, a také v sousedních hrabstvích.

Obecnou praxí je jmenovat notářem jen advokáty. Jestliže osoba, která není advokátem, požádá o jmenování notářem, bude Právníká společnost požadovat, aby žadatel dal závazný slib předsedovi Nejvyššího soudu, že se nebude zabývat prováděním majetkových převodů nebo právníkou činností, kterou vykonává obvykle advokát. Všichni žadatelé o jmenování notářem musí nejdříve složit zkoušku stanovenou Fakultou notářského studia v Irsku.

Poznámka:

Dotazy na současné odměňování nejvyššího státního zástupce, vrchního státního zástupce, soudních úředníků a šerifů lze

- [zaslat elektronicky e-mailem](#) nebo
- poštou na adresu:
Human Resources
Department of Finance
Merrion Street
Dublin 2

Obhájci jsou osoby samostatně výdělečně činné a jejich výdělky se velmi liší.

Advokáti mohou být samostatně výdělečně činní na základě toho, že mají vlastní praxi, nebo zaměstnanci a jejich výdělky se také velmi liší.

Notáři účtují odměny za notářsky ověřený dokument. Úctované poplatky nejsou upraveny právními předpisy, ale notáři obvykle účtují na základě času, cesty a podle výše obvykle účtované odborníkem za službu.

Poslední aktualizace: 18/01/2024

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.